

[Bertel Dahlgaard.]

til henholdsvis 56,8 og 9,4, altså en i forhold til produktionen ugunstig udvikling både for de produktive og de ældre aldersklassers vedkommende. Beregner man nu, hvorledes udviklingen vil blive i de kommende 10 år, viser det sig, at tallene i 1965 bliver 56,4 og 11,2.

Det vil sige, at de produktive aldersklasser i 1965 skulle udgøre praktisk talt den samme andel af befolkningen som i år, medens de ældre aldersklassers andel er tiltaget i omtrent samme tempo som i de sidste 10 år og aldersklassen under 20 år er dalet noget. Når man sammenholder disse tal med fremgangen i bruttonationalproduktet pr. indbygger i de sidste 10 år samt fremgangen i det private forbrug pr. indbygger i det samme tidsrum, alt beregnet i 1949-priser, synes jeg ikke, tallene viser så ildevarslenende et billede af situationen, som man har søgt at tegne, alt selvfølgelig under forudsætning af, at man fører en forsvarlig økonomisk politik, der ikke anvender uforholdsmæssige udgifter til uproduktive investeringer eller andre uproduktive formål.

Det var mig ikke muligt på det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale i dag at høre, hvor det ærede medlem egentlig befinder sig i folkepensioneringsspørgsmålet. Jeg vil dog gerne minde om, at det ærede medlems partis repræsentant i folkeforsikringskommissionen i dette forår i betænkningen tilsagde det fælles socialdemokratisk-radikale forslag en velvillig behandling i folketinget. Jeg vil gerne spørge, om dette tilsagn ikke gælder mere.

Forslagene til den store skattereform er jo endnu ikke fremsat, men jeg går ud fra, at det sker meget snart, og regner med, at de også indeholder regeringens forslag til ændringer i grundskyldslovgivningen. Det er ganske urimeligt, at folketingets partier ikke har benyttet folketingets fire feriemåneder i sommer til et grundigt arbejde med de utallige enkeltheder, der her må gennemgås. Det radikale venstre har gjort indtrængende forestillinger om, at det måtte ske, men det har mødt en uvilje, som i første linie har haft sit udspring i venstre. Det er helt uforsvarligt, hvis det skal have til følge, at arbejdet nu heller ikke bliver tilendebragt i denne samling. Der er betydelige

områder, hvor det vil koste et stort arbejde at nå frem til enighed, men den højtærede finansministers forslag indeholder så meget værdifuldt med hensyn til forenklinger, administrative besparelser og større anskuelighed i skatteudskrivningen, at det haster med gennemførelsen heraf.

Der er formentlig også enighed om, at der må gennemføres reformer, som i højere grad, end det nu er tilfældet, opfordrer den enkelte til at gøre sig anstrengelser for at øge sin indkomst. Det må blive således, at den enkelte har følelsen af, at det betaler sig at arbejde mere, og at denne følelse forstærkes. Det radikale venstre har i skatteudvalget udformet et forslag med henblik herpå, og der foreligger nu fra finansministeriet beregninger over dets virkninger. Efter det, der her foreligger, må det skønnes, at forslaget anviser en vej, der med bibeholdelse af skattefradragets retten giver tilfredsstillende resultater. Må jeg tilføje, at de samlede virkninger af skattelovenes skattefradragregler i forbindelse med de gældende børnetilskudsregler og de sociale bestemmelser, der grupperer sig omkring sygekassegrænsen, efterhånden medfører en sådan vilkårlighed og ulighed i behandlingen af indkomsterne, at de nødvendige ændringer hurtigst muligt må gennemføres.

Der har, såvidt jeg har forstået, nu vist sig tendenser til, at også det konservative folkeparti vil forhale arbejdet med skattereformen og i vinter nøjes med en lap på den bestående lovgivning. Jeg håber ikke — jeg siger det med henblik på udtalelser, der forleden dag stod i et af de konservative blade herinde — jeg håber ikke, det er hensigten, at selvpensionisterne skal spises af med en sådan lap med det formål dermed at have en begrundelse for at standse folkepensioneringen. Iøvrigt har det radikale venstre tidligere givet udtryk for, at det er rede til at gå til skattelettelse for de ældre aldersgrupper, som omfatter selvpensionisterne.

Jeg vil nu meget alvorligt henstille, at man fra regeringens og alle partiers side betragter skattereformens gennemførelse som den største arbejdsindsats, folketinget må yde i denne samling. Forslaget om skat ved kilden, som statsministeren bebudede, vil jeg se udformet, inden jeg tager hatten af for det.